

mindre end gennemsnitsudbyttet i 1959. Denne tilbagegang skyldtes især en pr. 1. januar 1960 gennemført nedsættelse af medicintaksterne, der medførte mindre udbytte end tilsigtet på grund af, at driftsudgifterne — herunder navnlig udgifterne til indkøb af varer — steg mere end påregnet.

Dette forhold i forbindelse med, at apotekerne i foråret 1961 måtte indgå på en meget væsentlig forøgelse af lønningerne til både det farmaceutiske og det øvrige personale på apotekerne, medførte, at det var nødvendigt at tilføre apotekerne øget driftskapital, hvorhos de større lønninger til det farmaceutiske personale gjorde det påkrævet, at også apotekernes indtægter blev forøget.

Under forhandlingerne med Danmarks apotekerforening om disse spørgsmål blev det oplyst, at lønstigningerne skulle træde i kraft dels i 1961, dels i 1962. Lønstigningerne i 1961 ville fra 1. maj 1961 udgøre i alt ca. 5,5 mill. kr. årligt for farmaceuternes vedkommende og fra 1. marts 1961 ca. 2,5 mill. kr. årligt for det øvrige apoteksansatte personales vedkommende, således at den første del af lønstigningen udgør i alt ca. 8 mill. kr. årligt. Fra foråret 1962 ville der ske yderligere lønstigninger på ca. 2 mill. kr. årligt. På grundlag heraf nåede man til enighed om, at såfremt apotekernes indtægter skulle ligge på et passende niveau, måtte apotekernes gennemsnitsudbytte forøges med 13 000-14 000 kr. i forhold til gennemsnitsudbyttet i 1960 eller i alt med 4,5-5 mill. kr.

Såfremt dækning for lønstigningerne og det øgede udbytte til apotekerne skulle have været tilvejebragt gennem forhøjelse af medicinpriserne, ville det have været nødvendigt at gennemføre takstforhøjelser på i alt ca. 16 mill. kr. årligt, og det ville ved anvendelsen af en sådan fremgangsmåde ikke kunne undgås, at en betydelig del af dette beløb ville tilfalde apotekerfonden som øgede afgifter. Da indenrigsministeriet imidlertid allerede på dette tidspunkt arbejdede med ændringer i den gældende apotekerafgiftsordning, bl. a. med det formål at nedsætte apotekerafgiften, fandt ministeriet det ønskeligt at begrænse takstforhøjelserne mest muligt. Der blev derfor — fra 15. juni 1961 at regne — gennemført takstforhøjelser, som ansloges kun at ville indbringe et beløb på 8 mill. kr. årligt, hvilket beløb — på grund af tidspunktet for takstforhøjelsernes ikrafttræden — kun kunne anslås at ville give apotekerne delvis kompensation

for de øgede lønudgifter. Samtidig blev der givet apotekerforeningen tilsagn om, at der ville blive søgt gennemført en afgiftslempelse for året 1961 til dækning af den resterende del af lønstigningerne og til forøgelse af apotekernes gennemsnitsudbytte. Endvidere gav man tilsagn om at ville søge tilvejebragt lovhjemmel for en generel lempelse af apotekerafgiften for 1960, samt om for alle apoteker, hvis udbytte i 1960 havde været mindre end 30 000 kr. — i alt ca. 130 — at overveje straks at yde lempelse med hensyn til afgift og tilskud for 1960 i henhold til apotekerlovens § 51, stk. 3. I henhold til dette sidste tilsagn er der indrømmet afgiftslempler og -tilskud på i alt ca. 700 000 kr.

Den i § 1 foreslåede afgiftsberegning for 1960 vil medføre en afgiftslempelse på gennemsnitlig ca. 6 100 kr. pr. apotek. Herved bringes gennemsnitsudbyttet i 1960 op på ca. 42 900 kr.

Ved den i § 2 foreslåede afgiftsbestemmelse for 1961 tilsigtes det, at apotekernes gennemsnitsudbytte med virkning fra foråret 1961 skal komme til at udgøre ca. 50 000 kr. årligt eller for hele året 1961 ca. 48 000 kr. Skønnet over, hvad den foreslåede afgiftslempelse vil betyde, er bygget på de indtil nu foreliggende oplysninger om bevægelserne i apotekernes omsætning samt på et skøn over, hvad de foretagne takstforhøjelser vil komme til at betyde, og er derfor behæftet med en vis usikkerhed.

Det bemærkes, at lønnen til apoteksansatte farmaceutiske kandidater på højeste løntrin den 1. maj 1960 udgjorde 24 840 kr. årlig, hvilken løn pr. 1. maj 1961 steg til 32 616 kr. årlig. I disse beløb er ikke medregnet tillæg for vagttjeneste samt personlige tillæg og eventuelle andre tillæg, der gennemsnitlig andrager 5 000-6 000 kr. årligt pr. farmaceut i fuld tjeneste.

Gennemførelsen af de ændrede afgiftsregler for 1960, jfr. § 1, vil betyde en mindreindtægt for apotekerfonden på 2,1 mill. kr. Det bemærkes dog herved, at ca. 500 000 kr. af de forannævnte i medfør af apotekerlovens § 51, stk. 3, bevilgede, individuelle afgiftslempler for 1960 til i alt ca. 700 000 kr. vil blive modregnet i afgiftslempelsen i henhold til nærværende forslag, jfr. dettes § 3.

De ændrede regler for 1961, jfr. § 2, anslås at ville betyde en mindreindtægt for apotekerfonden på ca. 3,9 mill. kr.